

- Saulon „Isten rossz szelleme” van – azóta, amióta engedetlen volt („mint a varázslás bűne...”). Korábban „más emberré lett”, prófétált – találkozott Isten Szentlelkével.
- A „rossz szellem” is Isten tulajdona. Ő engedte rá Saulra, Ő az, aki el is tudja venni. Jézus földi élete során sokakkal megtette. Ma is szabadítja a megkötözötteket, megszállottakat.
- Saulnak is küldött ebben az állapotában világosságot / világító embert: Dávidot.
- Dávidot Sámuel előzőleg már felkente királlyá, Saul baja miatt kerül a királyi udvarba. Onnan még nagy kerülőket kell megtennie, mire valóban király lesz. Most ott van Saul előtt „rangrejtett” királyként. Jézus így, „rangrejtve” jött el a bűnös emberhez – ez földi életére is vonatkozik, de arra is, hogy ma sem látható szemmel, „csak” hittel lehet befogadni.
- Saulnak Dávid későbbi győzelmeit hallva jut eszébe, hogy „még majd a királyság is az övé lesz” – és üldözni kezdi. Egyszer még „át is akarja szegezni” a dárdájával. Dávid félreugrik – eszünkbe jut Jézus, aki nem ugrott félre az átszegezés és a dárda elől.
- Ma Jézussal kapcsolatban kezd „tisztulni a kép”: aki nem „koronázta királlyá Jézust”, egyre kevésbé tudja közömbösnek mutatni magát vele szemben. Aki elismeri Jézust, mint egy utat a sok közül, az nem ismeri el Őt egyetlen útnak és Királynak. Velük érintkezve, beszélgetve világossá kell tennünk, hogy Ő az egyetlen. De ezt csak akkor tehetjük meg, ha a mi számunkra valóban Ő az egyetlen.
- Gyülekezeti nap. N. T. Sz. „bizonyágtétele” teljesen Krisztus nélküli volt, én mégsem jöttem rá, hogy hamis (csak untam). Ha nekem Krisztus az egyetlen, sokkal élesebben „bántotta volna a fületem”. Összetörtem. A délután hallgatott igehirdetés állított helyre.
- N. T. Sz. szolgálatát is lehetne „jól csinálni”: Krisztussal, a feltámadást hirdetve, megtérésre hívva. Dávidnál sem volt mindegy, hogy „csak” zenél („zeneterápiát végez” Saulon), vagy szívében az Úrral hárfázik. 16,13: Isten Szentlelke már rajta volt. Mi hogyan végezzük mindennapi dolgainkat, ott van-e Jézus akkor is, amikor valami egyszerű, hétköznapi munkát végzek? (Ne aggódjak azon, hogy ez hogyan fog meglátszani – ha magam próbálkozom azzal, hogy látsszon, abból csak magamutogatás lesz.)
- Nem kell mindig „beszélni”, de ennek is elhozza az idejét Isten. (17,32-37). Dávid el tudta mondani, hogy őt mindig az Úr védte meg, és meg fogja védeni Góliát ellen „Benne reménykedünk, hogy ezután is megszabadít” – ezt mi el tudjuk-e mondani? Csak akkor, ha az egész életünk, gondolkodásunk erre alapul, ezzel van telítve. Ezt csak kérni lehet, akkor meg is kapjuk.